

บรรณานุกรม

- กฤษณา ศรีธรรมมา. (2546). งานวิจัยเรื่องภูมิปัญญาของคนไทย : ศึกษาคำสอนจากกลอนลำซิ่ง. มหาสารคาม: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2541). รายงานการวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ทรงจิต พูลลาภ. (2544). ศักยภาพและสถานภาพของภูมิปัญญาไทยเพื่อสืบสานการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.
- นภดล ทองนพเนื้อ, พ.ด.ท., สมหญิง พุ่มทอง, พัชรี คงสมัย และศิตาพร ยังกง. (2544). รายงานการวิจัยกระบวนการเรียนรู้และการสืบทอดภูมิปัญญาการใช้สมุนไพรเป็นอาหารและยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นฤมล ปิยวิทย์. (2544). งานวิจัยเรื่องการศึกษาภาษา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นในคำมกัฏโรบายานเรื่องปฐมมฤตติ. นครราชสีมา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประเวศ วะสี. (2530, พฤษภาคม). "การสร้างสรรค์ภูมิปัญญาไทยเพื่อการพัฒนา" ชุมชนพัฒนา. 1(5): 11 – 17.
- ปิยพันธ์ แสนทวีสุข. (2546). รายงานการวิจัยชุดโครงการวิจัยเรื่องการศึกษาความหลากหลายทางวัฒนธรรม : ภูมิปัญญาดนตรีพื้นบ้านอีสานเพื่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการพาณิชย์ และการบริการทางสังคม. มหาสารคาม: สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547. (2547). มหาสารคาม: สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พัชรี ศรีสังข์, นภาพร มัชฌมางกูร และลาวัณย์ รัตนเสถียร. (2541). รายงานการวิจัย ภูมิปัญญาชาวบ้านในการดูแลตนเองโรคอุจจาระร่วง : กรณีศึกษา ณ ตำบลปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัด นครนายก. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พิพัฒน์ สอนไย, กานนท์ เวชกามา, วัชระ หอมหวล และศราวุธ โชติจรรย์ส. (2548). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ การศึกษาการใช้เพลงพื้นบ้านและการแสดงพื้นบ้านอีสานในฐานะสื่อประเพณี เพื่อการพัฒนา การอนุรักษ์ และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น. มหาสารคาม: ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มณีรัตน์ ถิ่นสืบเชื้อ. (2548, สิงหาคม). “ภูมิปัญญาไทยในสังคม” โคมุท วารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. 2(2): 24-35.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). ปฏิวัติการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: มติชน.
- รังสฤษดิ์ สรรพอาษา. (2541 – 2542, มิถุนายน) “ภูมิปัญญาชาวบ้าน” ช่อพะยอม. 10(1): 1 – 18.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. (2549, 15 ธันวาคม). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก HTTP: http://www.parliament.go.th/parcy/sapa_db/sapa15-upload/15-20061215113238_a33.pdf
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. (2550, 26 กันยายน). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก HTTP: http://www.parliament.go.th/parcy/sapa_db/sapa15-upload/15-20070926144601_2550.pdf
- เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. (2547). กฎภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ 3 ภาคกลางและภาคตะวันออก. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2548). รายงานการวิจัยเรื่องรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวิถีชีวิตภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- วลัยพร นันท์สุภวัฒน์ และคนอื่น ๆ. (2546). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาวัฒนธรรมการบริโภคพืชพื้นเมืองเพื่อเป็นอาหารและยาสามัญประจำบ้านตามภูมิปัญญาพื้นบ้านอีสาน. มหาสารคาม: คณะวิทยาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ และสถาบันวิจัยวลัยรุกขเวช มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิชาการ, กรม กองวิจัยทางการศึกษา. (2539). สรุปผลการประชุมสัมมนาเรื่อง แนวทางการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษากรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- วิมล คำศรี. (2542). ภูมิทัศน์และตำนาน : วรรณกรรมมุขปาฐะเมืองนครศรีธรรมราช การศึกษาเชิงวิเคราะห์. นครศรีธรรมราช: สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช.

- ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 1. (2546). กรณีศึกษาเรื่องผลิตภัณฑ์จักสาน
ใบลาน หมู่ที่ 1 ตำบลวังม่วง อำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี : โครงการสนับสนุน
การบันทึกและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปีงบประมาณ 2546 กรมการพัฒนาชุมชน.
สระบุรี: ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 1.
- ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการสาธารณสุขมูลฐาน ภาคเหนือ จังหวัดนครสวรรค์ และเครือข่าย
นักวิจัยในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดนครสวรรค์. (2543). รายงานการวิจัย
ภูมิปัญญาพื้นบ้านกรณีศึกษาอาหารพื้นบ้านไทย ภาคเหนือ. นครสวรรค์:
ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการสาธารณสุขมูลฐาน ภาคเหนือ จังหวัดนครสวรรค์.
- สมจิต พรหมเทพ. (2543). รายงานการวิจัยการใช้บริการภูมิปัญญาชาวบ้านของประชาชน
ชนบท. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- สุธวิงศ์ พงศ์ไพมูลย์. (2533). ภูมิปัญญาชาวบ้านภาคใต้. สงขลา: สถาบันทักษิณคดี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- เสรี พงศ์พิศ. (2533). “สภาพปัญหาและทางเลือกของชนบทไทย” ใน การสัมมนาทางวิชาการ
เรื่องภูมิปัญญาชาวบ้านกับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมและการพัฒนาชนบท.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- อภิวัฒน์ ศรีปลั่ง. (2546). การดำเนินงานธุรกิจภูมิปัญญาชาวบ้าน : กรณีศึกษาธุรกิจแพรวา
บ้านโพน ตำบลโพน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์. ปรินญาณีพันธ์ ศศ.ม.
มหาสารคาม: สถาบันราชภัฏมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- อรศิริ ปาณินท์. (2546). ภูมิปัญญาชาวบ้านในเรือนพื้นดินไทพวนในประเทศไทย : การนำไปสู่
สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นใหม่บนฐานของภูมิปัญญาและเทคโนโลยีท้องถิ่น. กรุงเทพฯ:
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัจฉรี จันทมูล และบุญชู ศรีเวียงยา. (2548). รายงานการวิจัยการศึกษาภูมิปัญญาชาวบ้านใน
กระบวนการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของชุมชนในจังหวัดมหาสารคาม.
มหาสารคาม: สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2540). ภูมิปัญญาชาวบ้านสี่ภูมิภาค : วิถีชีวิตและกระบวนการเรียนรู้ของ
ชาวบ้านไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.